ENDEVINALLES D'ANIMALS

Duc un abric
blanc ple de pèl
perquè on visc
és ple de gel.

Ocell blanc i negre i molt net,
camino com un pallasset;
els avis sabien volar
i jo el que sé fer és bussejar.

De petit duia una cua,
de gran vaig quedar escuat.
A les nits si fa bona lluna
li canto tot fent rac, rac

M'arrossego com un cuc
fins que em fico dins d'un sac;
quan el sac em ve petit,
cap enlaire i s'ha acabat.

No camina mai per terra
ni tampoc vola per l'aire
Tampoc no sap nedar
però corre , puja i baixa.

Una bèstia grossa sóc,
que serveix per al treball,
i com la festa major,
jo no deixo mai el ball.

No és bou
i porta banyes.
No és paraigua
i surt quan plou.

Volant i saltant alhora
ve el de les potes pelades,
cantant cançons de sa terra
i el reben a plantofades.